

Ανάρτηση του Άδωνη Γεωργιάδη για τον πρόεδρο των ΗΠΑ Donald Trump

Μερικές σκέψεις για την ομιλία του Αντιπροέδρου των ΗΠΑ κ. Vance και τις πρωτοβουλίες του Προέδρου Τράμπ

Τις τελευταίες μέρες η Ευρώπη διατελεί σε κατάσταση σοκ. Ο Αντιπρόεδρος των ΗΠΑ κ. Vance στο Συνέδριο Ασφαλείας του Μονάχου μίλησε με κυνισμό, αλλά θα μου επιτρέψετε να πω όχι μακριά από την αλήθεια, για την κατάσταση της Ευρώπης. Την ίδια στιγμή ο Πρόεδρος Τράμπ σχεδιάζει συνάντηση με τον Πρόεδρο της Ρωσίας κ. Πούτιν για την Ουκρανία, στην Σαουδική Αραβία, όπου με το ζόρι σχεδόν προσκαλείται η ίδια η Ουκρανία, ενώ φαίνεται ότι ολόκληρη η Ευρώπη θα είναι αποκλεισμένη. Ο πόλεμος μέσα στην ίδια την Ευρώπη, ο οποίος έχει κατά βάση επηρεάσει περισσότερο παντός άλλου την ζωή των Ευρωπαίων πολιτών, εξελίσσεται ερήμην αυτών. Πρωτοφανές ιστορικά γεγονός, αλλά δηλωτικό της αδυναμίας έως και πλήρους Διεθνούς ανυποληψίας της ΕΕ δυστυχώς.

Οι Ευρωπαϊκές Ηγεσίες δείχνουν να τα έχουν χαμένα, δειλά και πολύ καθυστερημένα η κ. Φον ντερ Λάιεν πρότεινε προχθές, κάτι που η Ελλάδα το διεκδικεί εδώ και χρόνια, χωρίς κανείς όμως από τους εταίρους μας τόσο καιρό να μας δίνει την παραμικρή σημασία, την εξαίρεση των Αμυντικών δαπανών από τις ρήτρες για το έλλειμμα.

Όμως για αυτήν την κατάσταση που βρίσκεται η Ευρώπη ποιος έχει τελικά την ευθύνη; Ο Πρόεδρος Τράμπ, ο κ. Elon Musk, ο Αντιπρόεδρος κ. Vance ή μία διαδοχική σειρά λανθασμένων επιλογών των ηγεσιών της ΕΕ εδώ και πολλά χρόνια;

Δείτε πχ την Γερμανία, την θεωρητικά ηγέτιδα δύναμη της ΕΕ. Είχε τόσο επαναπαυθεί στο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα που της έδινε το πάμφθινο Ρωσικό Φυσικό Αέριο, που έφτασε στο σημείο μόνη της να κλείσει τα πυρηνικά της εργοστάσια...η απόφαση των Γερμανών αυτή νομίζω θα διδάσκεται στο μέλλον στις έδρες των ιστορικών και πολιτικών επιστημών, ως παράδειγμα συλλογικής ανοησίας. Εάν, όταν ξέσπασε ο πόλεμος στην Ουκρανία η Γερμανία είχε σε λειτουργία τα πυρηνικά της εργοστάσια, οι επιπτώσεις του Ρωσικού εκβιασμού της με το Φυσικό Αέριο, θα ήταν πολύ μικρότερες για την ίδια, αλλά είχαν φροντίσει να τα κλείσουν και να τα αριστεύσουν όλα, λόγω της πολιτικής επιρροής εκεί των Πρασίνων στους οποίους υποχώρησε η Καγκελάριος Μέρκελ. Η ίδια Καγκελάριος ήταν που άνοιξε τα Γερμανικά σύνορα σε κάθε λαθρομετανάστη, προσδοκώντας σε φθηνά εργατικά χέρια, χωρίς να αντιλαμβάνεται τον κίνδυνο στον οποίο έβαλε την Κοινωνία, το Πολιτικό της σύστημα και τελικά την ίδια της την πατρίδα αλλά και την Ευρώπη συνολικά. .

Όταν ο Πρόεδρος Τράμπ, στην προηγούμενη του θητεία, ζητούσε να αυξήσουν οι Ευρωπαίοι τις Αμυντικές τους δαπάνες, ή να λάβουν υπόψιν στην Γερμανία τον κίνδυνο

από την απόλυτη εξάρτηση της Οικονομίας τους από το Ρωσικό Φυσικό Αέριο, οι ηγέτες της Ευρώπης γελούσαν.... Δεν ήθελαν να χάσουν ψήφους από τα πολλά επιδόματα που μοίραζαν δεξιά και αριστερά και θεωρούσαν ότι οι ΗΠΑ για κάποιο απροσδιόριστο λόγο ήταν καταδικασμένες να παρέχουν ασφάλεια στην ΕΕ εις το διηνεκές.

Τώρα που η Οικονομία της Γερμανίας είναι σε κρίση και που η έλλειψη ισχυρών ενόπλων δυνάμεων την καθιστούν Διεθνώς ασήμαντη, τώρα διαμαρτύρονται.

Να μην πούμε δε για την Γαλλία την άλλη μεγάλη «ατμομηχανή» της Ευρώπης. Μία χώρα που ο μόνος λόγος που κατέβηκαν μαζικά στους δρόμους τα τελευταία χρόνια οι Γάλλοι είναι για να μην αυξηθεί το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης τους από τα 60 στα 62 χρόνια (μεταρρύθμιση Μακρόν)...και τώρα τσακώνονται η Loper και ο Melançon για το ποιος θα νικήσει στις Εκλογές τους, για να διαγράψει αυτή την αύξηση των 2 ετών, όταν στην υπόλοιπη ΕΕ το όριο τείνει στα 67....δεν υπάρχει εκεί ένας πολιτικός αρκετά θαρραλέος, για να τους πει το προφανές; Ότι δεν γίνεται σε όλες τις άλλες Χώρες το όριο ηλικίας να ανεβαίνει και στην Γαλλία να πέφτει, χωρίς αυτό να βλάψει σοβαρά την ισχύ και την ανταγωνιστικότητα της Γαλλίας; Ο λαϊκισμός εκεί φαίνεται ότι έχει κυριαρχήσει δυστυχώς εντελώς. Ελπίζω πραγματικά ότι η παραδοσιακή φιλοπατρία των Γάλλων θα τους κάνουν να θελήσουν ξανά να κάνουν την Γαλλία ισχυρή διότι χρειαζόμαστε μία ισχυρή Γαλλία.

Διαμαρτύρονται πολλοί στην ΕΕ για τις παρεμβάσεις του κ. Elon Musk στα πολιτικά πράγματα των Χωρών και ορθά, αλλά έχουν διερωτηθεί άραγε οι ίδιοι για το γιατί φαίνεται ότι οι ΗΠΑ μοίραζαν χρήματα για τα δικαιώματα των ΛΟΑΤΚΙ π.χ. σε διάφορες Ευρωπαϊκές Χώρες ή για την υποδοχή μεταναστών; Δεν ήταν αυτό παρέμβαση τελικά στα εσωτερικά των άλλων Χωρών μόνον του κ. Musk είναι; Εμένα δεν μου αρέσουν καθόλου παρεμβάσεις ξένων πλουσίων στα εσωτερικά πολιτικά συστήματα των άλλων Κρατών αλλά όπως δεν μου αρέσουν οι παρεμβάσεις του κ. Musk, για τους ίδιους ακριβώς λόγους δεν μου άρεσαν και οι παρεμβάσεις πχ του κ. Σόρος. Εγώ πχ εάν έχουν μοιράσει, μέσω της USAID χρήματα για να προπαγανδιστεί η Συμφωνία των Πρεσπών, όπως λέγεται, θα ήθελα να το γνωρίζω και εάν έχει συμβεί, το θεωρώ τεράστια παρέμβαση στα εσωτερικά μας ζητήματα από τις ΗΠΑ. Ο λαός μας και όλοι οι λαοί της Ευρώπης έχουν δικαίωμα να γνωρίζουν εάν υπήρχαν τέτοιου είδους παρεμβάσεις και προς ποια κατεύθυνση.

Αλλά ας γυρίσουμε στο μείζον θέμα της Ευρώπης και του γιατί πιστεύω ότι τελικά η πολιτική Τράμπ όχι μόνον δεν είναι απειλή, αλλά ίσως να είναι και η τελευταία ευκαιρία της Ευρώπης.

Πριν από μερικά χρόνια ένας καθηγητής από τις ΗΠΑ ο κ. Victor Davis Hanson είχε γράψει ένα φοβερό βιβλίο «Ο Δυτικός τρόπος του Πολέμου» (στα Ελληνικά εκδόσεις Τουρίκη). Εκεί προσπαθούσε να εξηγήσει τί ήταν αυτό που έκανε τελικά τον Δυτικό τρόπο ζωής να επικρατήσει σε όλο τον πλανήτη και κατέληγε στο συμπέρασμα, ότι οι

Δυτικοί δεν κληρονόμησαν από την Αρχαία Ελλάδα μόνον την Δημοκρατία, την Επιστήμη και τις Τέχνες αλλά και τον ολοκληρωτικό τρόπο του Πολέμου της. Είναι κάτι που πάντα δίδασκα στους μαθητές μου στην Ελληνική Αγωγή, οι Αρχαίοι Έλληνες δεν ήταν τίποτε αμπελοφιλόσοφοι και απόλεμοι φλώροι, αλλά αδυσώπητα σκληροί πολεμιστές. Ο ίδιος ο Σωκράτης πολεμούσε πάντα στην πρώτη γραμμή της μάχης και μάλιστα είχε διακριθεί στην μάχη της Ποτίδαιας ως ένας από τους καλύτερους πολεμιστές των Αθηνών.

Αυτή την πολεμική ρώμη των Αρχαίων Ελλήνων, που ο μεγάλος τραγικός ποιητής Αισχύλος είναι το μόνον του γνώρισμα που ήθελε να θυμούνται οι επόμενες γενεές για αυτόν και το έγραψε ο ίδιος στο ταφικό του επίγραμμα (Τον Αισχύλο, τον γιο του Ευφορίωνα, τον Αθηναίο, που πέθανε στη σιτοφόρα Γέλα, σκεπάζει τούτο το μνήμα: για την πολυθρύλητη ανδρεία του ας μιλήσει το δάσος του Μαραθώνα και ο βαθυχαιτης Μήδος που τη γνώρισε), οι Έλληνες τον κληροδότησαν στην Ρώμη, αυτή στο Βυζάντιο και με την σειρά του αυτό στις Χώρες της Δυτικής Ευρώπης, οι οποίες έως και τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο αποτελούνταν από Έθνη, που όταν έπρεπε να πολεμήσουν και έτοιμα ήταν και εξαιρετικά ικανά. Όμως από τον Β΄ ΠΠ και μετά συνέβη μια συγκλονιστική μεταβολή. Τα Ευρωπαϊκά Κράτη, πιθανώς αηδιασμένα από την μεγάλη φρίκη του πολέμου, σαν να παραιτήθηκαν συλλογικά από αυτό τους το χαρακτηριστικό. Σταδιακά σταμάτησαν να έχουν αξιόμαχες Ένοπλες Δυνάμεις και μετέφεραν όλη τους την αδράνεια στις ΗΠΑ, που για κάποιον μεταφυσικό λόγο θα έπρεπε για πάντα να είναι έτοιμες να μας προστατεύσουν από οποιαδήποτε στρατιωτική απειλή.

Δεν ξέρω πόσοι το έχετε συνειδητοποιήσει, αλλά η Ελλάδα, λόγω της Τουρκικής απειλής προφανώς, διαθέτει έναν από τους ισχυρότερους στρατούς στην ΕΕ, στην πραγματικότητα πολύ ισχυρότερο από της Γερμανίας πχ. Και όσο και αν είναι τιμητικό αυτό για μας, παραμένει βαθιά προβληματικό για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Στην ιστορία υφίσταται ένα δόγμα απαράβατο, όποιος ψάχνει για προστάτες βρίσκει αφεντικά και όπως ο Θουκυδίδης στον διάλογο Αθηναίων/Μηλίων απέδειξε «ο ισχυρός προχωρά όσο του επιτρέπει η ισχύς του και ο αδύναμος υποχωρεί όσο του επιβάλει η αδυναμία του...». Ας μην κοροϊδευόμαστε λοιπόν στα μάτια τόσο του Προέδρου Τράμπ όσο και του Προέδρου Πούτιν, η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι μια Ένωση πλουσίων αλλά εντελώς αδύναμων Εθνών.

Η μεγαλύτερη υπηρεσία που μας προσφέρει σήμερα η νέα Αμερικανική ηγεσία είναι ότι αυτή την αλήθεια μας την λέει πλέον κατάμουτρα και κυνικά. Θα τολμούσε κανείς να πει άγαρμπα, με αγένεια αλλά όλα αυτά δεν αναιρούν την ουσία, αυτή είναι η αλήθεια. Σε όλες τις μεγάλες Διεθνείς Κρίσεις η Ευρώπη είναι απύσχα. Αν κάποιος στέλνει στρατό είναι οι ΗΠΑ, εμείς εθίσαμε την κοινή μας γνώμη σε όλα τα Ευρωπαϊκά Κράτη ότι εμείς δεν θα χρειαστεί να πολεμήσουμε ξανά ποτέ. Και τώρα;

Τώρα εάν αποφάσιζαν οι ΗΠΑ και η Ρωσία να μοιράσουν τα εδάφη της Ευρώπης δεν θα

μπορούσαμε να κάνουμε απολύτως τίποτε, πλην μίας καταγγελίας στον ΟΗΕ, όπου όμως οι δυο αυτές χώρες έχουν και εκεί νετο οπότε τζίφος....

Είναι σοκαριστικό πώς διαδοχικές Ευρωπαϊκές ηγεσίες επέλεξαν, για να ζήσουν το τώρα, να καταστήσουν τα Κράτη τους τόσο ανίσχυρα και επαναλαμβάνω, ευτυχώς, εμείς είμαστε η εξαίρεση.

Η μεγαλύτερη υπηρεσία που οι ΗΠΑ μπορούν να προσφέρουν στην ΕΕ σήμερα είναι αυτή ακριβώς, να της δείξουν χωρίς καμία ευγένεια σε ποιο υπέρτατο βαθμό αδυναμίας και ανυποληψίας έχει φθάσει και να την ξυπνήσουν πριν να είναι πολύ αργά.

Ναι θα χρειαστούν θυσίες μεγάλες από τα Ευρωπαϊκά Έθνη, για να καταστούν ξανά ισχυρά, αλλά εάν το αποφασίσουν, θα τα καταφέρουν και αν και τώρα με τον φόβο να αποφασίζουν άλλοι και για αυτά ακόμη τα σύνορα τους δεν ξυπνήσουν, τότε θα είμαστε όλοι άξιοι της μοίρας μας.

Εγώ πιστεύω στην Ευρωπαϊκή Ένωση και Ένωση χωρίς δικές της ισχυρές Ένοπλες Δυνάμεις και δική της εξωτερική πολιτική δεν μπορεί να υπάρξει. Αν είναι να μείνει έτσι, ας γίνει πάλι μια χαλαρή ενιαία αγορά και ας τραβήξει ο καθένας μας τον δρόμο του. Για να δώσω ένα συγκεκριμένο παράδειγμα, σοβαρή Ένωση, που ένα τρίτο κράτος κατέχει παράνομα έδαφος της (η Τουρκία της Κύπρου) και το θεωρούν όλοι φυσιολογικό, ε με συγχωρείτε αλλά δεν είναι σοβαρή Ένωση. Είναι σαν κάποιος γείτονας των ΗΠΑ να κατείχε ένα τμήμα μίας Πολιτείας των ΗΠΑ και η Ουάσιγκτον να έκανε ότι δεν το βλέπει, θα τους έπαιρνε μετά κανείς στα σοβαρά;

Όσα ζούμε τώρα είναι ένα μεγάλο ξυπνητήρι για όλους τους Λαούς της Ευρώπης, για την ηλίθια πολιτική των ανοικτών συνόρων που έχει αποσταθεροποιήσει όλες τις Ευρωπαϊκές Κοινωνίες, για την ουσιαστική έλλειψη της μεταξύ μας αλληλεγγύης (συζητάμε πχ στα σοβαρά εάν Κράτη Μέλη της Ένωσης θα πουλούν προηγμένα όπλα στην Τουρκία, ενώ αυτή κατέχει παράνομα Ευρωπαϊκό έδαφος στην Κύπρο και απειλεί με πόλεμο την Ελλάδα κλπ.), για την παντελή στρατιωτική της αδυναμία, για την πλήρη έλλειψη αποφασιστικότητας στην Εξωτερική της πολιτική.

Σε αυτόν τον νέο κόσμο η Ελλάδα μας μπορεί να αποτελέσει σημαντικό κρίκο της νέας ισχυρότερης Ευρώπης και αυτό πρέπει να είναι το νέο εθνικό μας όραμα. Μια Ελλάδα πρωταγωνιστής στην προσπάθεια να γεννηθεί μια νέα πραγματική Ευρωπαϊκή Ένωση, που πλέον κανείς δεν θα μπορεί να την αγνοεί τόσο επιδεικτικά.